

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 6.3.2022

Máme první postní neděli. Doba přípravy na Velikonoce začala uprostřed uplynulého týdne Popeleční středou. A protože Velikonoce jsou největšími křesťanskými svátky, ještě důležitějšími než Vánoce, je třeba se připravit pořádně. Jak můžeme postní dobu dobře prožít a přiblížit se víc Bohu, jsme si povídali už minule. Ode dneška si v rámci přípravy budeme kromě příběhu z evangelia na neděli vysvětlovat vždycky i něco z příběhu velikonočního. Velikonoční svátky jsou totiž přímo nabitě událostmi a na jedno vyprávění, až Velikonoce přijdou, by toho bylo moc. Tak se tedy do toho pojďme pustit!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Nejspíš si ještě vzpomenete na křest Pána Ježíše v řece Jordánu. Později jsme se s Ježíšem už setkávali na jeho cestách krajem a vyprávěli si o tom, jak lidi učil o Bohu. Dneska se ale vrátíme k tomu, co se stalo mezi tím.

Potom, co Ježíš odešel od řeky Jordánu, kde se k němu přede všemi přihlásil jeho nebeský Otec a seslal mu Ducha Svatého v podobě holubice, chtěl se Ježíš připravit na setkávání se zástupy lidí, na kázání, uzdravování, zázraky a všechno, co ho mělo čekat. Šel na poušť, kde bylo pusto. Nechtěl se ničím rozptylovat, ani nejedl, ale hodně se modlil a čerpal od Otce vnitřní sílu. Když už byl na poušti 40 dnů a byl velmi hladový, přišel k němu ďábel a začal ho pokoušet. Nejdřív zkusil zneužít Ježíšův hlad a lákal ho, aby si z kamenů utvořil chleby. Ježíš se ale nedal zlákat – sílu přece nedává jen chleba, ale hlavně Bůh! Podruhé to ďábel zkusil jinak. Ukázal Ježíšovi všechno bohatství světa a sliboval mu nad ním vládu, jen když se ďábelovi pokloní. Ani tady ďábel nepochodil – klanět se sluší jedině Bohu! Ďábel to zkusil ještě potřetí. Vzal Ježíše na střechu chrámu, ať se vrhne dolů, že andělé ho jistě zachrání. Teď už ale neuspěl vůbec. Ježíš ho odehnal s tím, že Boha (Ježíš je přeci Bůh) pokoušet prostě nesmí!

Podobně to ďábel zkouší i na nás. Láká nás na to, co bychom chtěli, ale nemáme. Ukazuje nám „neškodné věci pro potěšení“. Chce, abychom před ostatními předváděli, co všechno máme nebo dokážeme. Vždycky to dělá proto, aby nás vtáhl do něčeho špatného a odlákal nás od Boha. Poznáme to většinou snadno – do myšlenek se nám vkrádá něco, co moc chceme, ale hlas uvnitř (svědomí) nám říká, že bychom neměli. Je těžké odolat (vzpomínáte na Evu v ráji?), ale pomoc a sílu si máme stejně jako Pán Ježíš vyprosit od Boha. Když kolem nás Bůh postaví svoji hradbu, ďábel už na nás nemůže.

Připravujeme se na Velikonoce

Vrcholem celého církevního roku je tak zvaný Svatý týden. Ten začíná Květnou nedělí, kdy si připomínáme, jak zástupy vítaly Pána Ježíše, když přijel slavit židovské svátky do hlavního města Jeruzaléma. Následující události si pak vyprávíme den po dni tak, jak se na konci Ježíšova lidského života staly. Je toho tedy opravdu hodně co si připomenout, a jednotlivé dny získaly i své zvláštní jméno. Na Zelený čtvrtek si tak budeme vyprávět o sváteční večeři, kterou Ježíš se svými učedníky prožil, i o tom, jak Ježíše později večer zajali vojáci. Na Velký pátek s Pánem Ježíšem projdeme jeho cestu na popraviště a budeme přihlížet strašnému okamžiku, kdy Ježíš zemřel. Bílá sobota je pak časem ticha a smutku, kdy Pán Ježíš leží mrtvý v hrobě. V noci na neděli však Ježíš vlastní Božskou mocí přemohl smrt a my s ním slavíme ten největší svátek – neděli Vzkříšení neboli Zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Z nehlubšího smutku se obracíme do nevýslovné radosti – Ježíš žije!

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Pokud jste ještě nezačali s postním kalendářem, ještě se určitě vyplatí to dohnat, většina postní doby je před námi. Na každý den si můžete dát předsevzetí: co si dnes můžu odříct, o co se rozdělit, koho můžu potěšit, s kým se usmířit, komu dnes pomůžu nebo jak se můžu víc dozvědět o Bohu? Když se vám postní úkol podaří splnit, den v kalendáři si označte vybarvením nebo třeba nálepkou, ať máte radost, jak vám to jde. A samozřejmě pořád můžete přidávat svoje návrhy na postní předsevzetí na nástěnku v kostele.

Poproste rodiče, ať si s vámi velikonoční příběh během postní doby postupně přečtou a vyprávějte si spolu o něm. (Věřím, že nějakou dětskou Bibli máte určitě doma – pokud ne, můžete zkusit najít příběh na internetu, anebo si zrovna nějakou pěknou knížku s biblickými příběhy můžete v postní době koupit namísto nějaké hračky nebo sladkostí.) Možná společně najdete věci, které jste o Velikonocích zatím nevěděli nebo kterým jste úplně nerozuměli, a díky společnému čtení všechno pochopíte lépe.

Papež František v tomto roce všechny nabádá, aby svůj před-velikonoční půst zaměřili na prosby o mír – o to, aby lidé mezi sebou nebojovali, nevedli války a neublížovali si. Modlitba je nejsilnější zbraň, kterou můžeme použít proti každému zlu – vždyť v ní prosíme samotného Boha, který může všechno, aby zasáhl a pomohl. Zkusme se tedy každý den u Boha přimluvit za mír pro všechny děti, rodiče, tety, babičky a dědečky..., zkrátka pro úplně každého člověka na celém světě.

Kdo rád kreslí, může zkusit vytvořit obrázek podle dnešního evangelia, jak Pán Ježíš odolává pokušení na poušti. Anebo toho, jak se snažíme odolávat různým pokušením my.

